

มักกะลีผล

พระราชสุทธิญาณมงคล

H9007

เมื่อสมัยเป็นเด็ก อาตมาอยู่กับคุณยาย ตอนนั้นอาตมาไม่ได้สนใจเรื่องบุญกุศล และเรื่องพระเวสสันดรแต่ประการใด แต่คุณยายสนใจมากในเรื่องเทศน์คาถาพื้น และเทศน์มหาชาติ ฟังจบถือว่าได้บุญมาก

คุณยายนิมนต์พระมา ๓ องค์ องค์หนึ่งเดินพระคาถาพื้นจบหนึ่งพัน อีกสององค์ปฐกาวิชันนา แล้วว่าແหล່ว่าทำนองด้วย ตั้งแต่บ่ายโมงถึงห้าโมงเย็น ทุกรายการจบลงในวันนั้น ปีหนึ่งคุณยายจะต้องมีคาถาพื้น ๒ ครั้ง

อาตมาเป็นเด็กก็ไม่เข้าใจ ยายให้ฟังก็คอยรับวิ่งไปเล่น ยายจึงเอาเชือกผูกขาไว้กับเสาให้จบหนึ่งพัน เลยฟังแยะแยะ ฟังส่งเดชไม่รู้เรื่อง ตอนมาบวชจึงได้ทราบข้อเท็จจริง ได้ฟังเรื่องพระเวสสันดรจอมปราชญ์ มีป่าหิมพานต์

พอดีคุณยายมาชักใช้อาตมา จึงได้บอกกับคุณยายว่า เรื่องพระเวสสันดรโกหก ไม่จริง ไม่ยอมรับและไม่ยอมเชื่อ คุณยายจึงได้เล่าให้ฟังว่า

หลานเอ๋ย ตอนยายเป็นสาว ๆ เคยทำปิ่นโตไปส่งหลวงพ่อข้าง หลวงพ่อข้างเคยไปป่าหิมพานต์ ท่านได้สำเร็จญาณสมบัติ เป็นเจ้าอาวาสอยู่วัดตีกราชา อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ยายไปส่งปิ่นโตทุกวัน ท่านฉันข้าวเวลาเดียวอยู่ในป่าช้า

วันหนึ่งไปพบแขกคนหนึ่งมาจากไหนไม่ทราบ ยายถามหลวงพ่อ ท่านบอกว่า แขกมันเหาะมาจากป่าหิมพานต์มาตกขาแข้งหักไปไม่ได้ ท่านจึงรักษาให้ ยังอยู่ด้วยกันที่นี่ ยายก็รับฟัง เพราะยายยังเป็นรุ่น ๆ สาว ไปส่งปิ่นโตแทนยายชวด

ในที่สุดแขกหายแล้วก็เล่าให้หลวงพ่อฟังว่า ตัวเขาเป็นโยคี เหาะมาจากป่าหิมพานต์เหาะมา ๒ คน คนหนึ่งสำเร็จฌาน แต่แขกคนนี้สำเร็จปรอทจากพระโยคีที่สำเร็จฌาน ทำปรอทให้หอม แล้วก็เหาะมาได้ พอตีเกิดมาเถียงกัน เลยปรอทหล่น แขกก็เลยตากขาหัก เชื่อไม่เชื่อไม่เป็นไรนะ

ผลสุดท้ายแขกก็อ่อนวอนหลวงพ่อข้างให้ไปส่งที่ป่าหิมพานต์ และบอกว่าที่ป่าหิมพานต์สนุกสนาน มีผู้หญิง มีทั้งต้นมักกะลีผลอยู่ปากทางที่จะเข้าไปเฝ้าองค์พระเวสสันดรจอมปราชญ์ ผู้มีปัญญา อยู่ที่ป่าหิมพานต์นั้น เลยเขาหิมาลัย ๑๖ โยชน์ แขกเล่าไว้ชัด

หลวงพ่อก็บอกว่าจะไม่ยอมไปรู้ แต่เขาก็อ่อนน้อมมาตามลำดับ ก็เสียอ่อนน้อม
แขกไม่ได้ แขกบอกว่าถ้าหลวงพ่อไปนะ ไปรับประเคนของใคร อย่าฉัน ถ้าฉันจะกลับไม่ได้
แน่นอน ถ้าหลวงพ่อสำเร็จแค่ผานสมบัติไม่ให้นั้น

ในเมื่อเป็นเช่นนี้ หลวงพ่อก็บอกไม่ไป แขกบอกมีมักกะลีผล แขกก็คิดถึงบ้านในป่า
หิมพานต์ของเขา ก็ให้ตำราปรอท ขอให้หลวงพ่อก็ทำปรอทให้ ใส่ปากอมก็เห็นไปได้
หลวงพ่อก็บอกว่ายังงั้นได้ ท่านสำเร็จผานไปได้องค์เดียว แต่เอาแขกใส่ยามไปคงไม่ได้

ในที่สุดก็ให้ยายของอาตมาไปซื้อปรอท ซื้อยาชุด อาตมายังได้ตำราไว้ ณ บัดนี้ ชุด
ปรอทแล้วก็ไปส่งแขกที่ป่าหิมพานต์ ไปพบมักกะลีผลก็มาเล่าให้ยายฟัง ตอนนั้นอาตมายัง
เป็นเด็ก เวลาต่อมาอายุ ๙๙ ก็ถึงแก่ความตาย อาตมาก็ฝังใจเรื่องนี้ตลอดมา

เคยเห็นรูปที่ **เหม เวชกร** เขียนไว้ที่ฝาผนังวัดพระพรางค์มุนี เขียนต้นมักกะลีผล
เหมือนของจริงด้วย ใบเหมือนใบมะม่วง มีลูกพวงหนึ่ง ๕ ผล แต่อาตมาก็เชื่อแน่ไม่ได้ว่า
ต้นไม้ ออกลูกเป็นคน เสพสังวาสได้เหมือนคนเรา ก็ไม่ยอมเชื่อด้วยประการใด

ในเวลาต่อมา อาตมามาบวช จิตสำนึกเดิมมันยังนึกถึงเรื่องนี้อยู่ เพราะยายเล่าทุกวัน
เล่าละเอียดด้วย เพราะมีคาถาพันปีละ ๒ ครั้ง มีพระเทศน์ปุจฉาวิสัชนา ว่าท่านองด้วย ยาย
ว่าได้ครบทั้ง ๑๓ กัณฑ์ ตั้งแต่ทศพรถึงนครกัณฑ์ ยายไม่ค่อยรู้หนังสือแต่ว่าได้ เพราะจำพระ
เทศน์ได้

ต่อมา พ.ศ. ๑๕๑๕ อาตมามาอยู่วัดอัมพวันแล้ว พอดี **หม่อมเจ้าหญิงพูนพิศมัย** กับ
นายสัญญา ธรรมศักดิ์ นายกพุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในสมัย
นั้น มานิมนต์อาตมาไปประชุมพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกที่ประเทศศรีลังกา ไปตรงกับช่วง
วันวิสาขบูชาพอดี

อาตมาก็จัดบันทึกหลักฐานว่า ข้าพเจ้าจะไปประเทศศรีลังกา นั้นจะไปที่ไหนบ้าง

๑. ข้าพเจ้าฝังใจนัก อยากจะขึ้นไปดูเขาสิคิริยา ที่พวกทมิฬพหินชาติจับองค์
พระมหากษัตริย์ขังไว้ แล้วฆ่าพระเถรตายหมดทั้งศรีลังกา นอกเหนือจากวงศ์ลังกาที่
หนีเข้าป่าไปเท่านั้น พระมหากษัตริย์ก็กลับกูพระนครมาได้ จึงมีสุภราชสารตราส่ง
มายังกรุงสยามแห่งพระนครศรีอยุธยา ได้ขอพระอุบาลีวงศ์ ไปดำรงตำแหน่งสังฆ
นายก และเป็นสังฆราชแห่งประเทศศรีลังกา ต่อจากสยามวงศ์ศรีอยุธยา มี
พระสังฆราชถึง ๑๕ พระองค์ เรียกว่าสยามวงศ์มาจนทุกวันนี้
๒. ต้องการไปบูชาและนมัสการเวียนเทียนศรีมหาโพธิ์ ที่นางศรีอมิตตาลูกสาวของพระ
เจ้าอโศกมหาราชเอาไปจากอินเดียต้นเดิม เอามาปลูกไว้ในประเทศศรีลังกา

๓. ต้องการไปทัศนศึกษาเกี่ยวกับวัดกรณีให้จงได้ ทราบข่าวมาว่า สมภารวัดกรณีได้ฆ่า นายกรัฐมนตรีตาย นางศิริมาโวจึงได้เป็นนายกรัฐมนตรีแทนสามี
๔. ต้องการจะไปนมัสการพระเขี้ยวแก้วในวันวิสาขบูชาจะมีพิธีเพ็ญกลางเดือน ๖ และได้เขาไปโดยอัครรรยต์ลบันดาลหลายประการ แต่จะไม่ขอเล่าเรื่องนั้น
๕. ต้องการจะพิสูจน์ภาษาไทยจากไทยอาหม เป็นต้น ว่าเขาพูดอย่างไร ใช้หนังสือหลักฐานอย่างไร

ต้องการจะไปพิสูจน์ ๕ รายการก็ได้ครบจบทั้ง ๕ รายการที่ตั้งใจอิฐฐานไปทุกประการ

การเดินทางไปขึ้นเขาสี่คิริยา ไปพร้อมกันทั้งรถบัสนประมาณ ๓๐ กว่าคน พอถึงตีนเขาสี่คิริยา หากคนขึ้นเขาไม่มี อาตมากับแม่เห็อง อิมสมบัติ อดีตเลขาของนายสัญญา ธรรมศักดิ์ ตอนนั้นอายุ ๗๐ เศษแล้ว